

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] mærke, at der tages Hensyn til dem; de faar Mulighed for at skifte Tobakshandler, man faar de døde Kunder ud af Kartoteket, og de, der er fyldt 18 Aar, siden Ordningen traadte i Kraft, faar Lejlighed til at indtegne sig. Man maa saa haabe paa, at den Optimisme, der gør sig gældende i Tobaksindustrien vedrørende Forsyningerne, vil holde Stik, saaledes at dette Forbrug til Efteraaret kan gives fri, hvilket ganske afgjort er det, man fra alle Sider maa anse for det bedste.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det næste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Fru Petra Petersen til Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Det lyder:

Agter Ministeren at sikre en retfærdig Fordeling af Tekstilvarerne og standse den udbredte Sortbørshandel, som det nuværende Rationeringssystem muliggør?

Petra Petersen: Med stigende Opmærksomhed har Befolkningen fulgt den Sag om Sortbørshandelen med Tekstilvarer, der for Tiden verserer. Det er en Sortbørshandel af saa stort Omfang, at vi maa forbavses og tage os til Hovedet og spørge, om det virkelig er muligt, at Kontrollen er saa ringe, at dette kan ske. Varedirektoratet har jo da ogsaa grebet ind for at finde til Bunds i Sagen, men det Spørgsmaal staar stadig væk aabent: Kan der virkelig i Dag købes alt det Tøj, der ønskes, blot man har Penge og de rigtige Forbindelser? Er Rationeringsordningen saa ringe, at der overhovedet ikke tages Hensyn til den i visse Kredse? Der er meget, der tyder paa, at Rationeringen ingen Betydning har for en Del af Befolkningen, hvorimod den har stor Betydning for en anden Del af Befolkningen.

Paa en Generalforsamling for nylig i Skræddernes Fagforening stillede nogle Medlemmer et Forslag til en Resolution, hvis Ordlyd sikkert ikke kan være den højtærede Handelsminister ubekendt, og som klarlægger den uheldige og uretfærdige Fordeling af Tekstilvarerne. Der siges bl. a. i denne Resolution — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere —

„I de Virksomheder, hvor vi er beskæftiget, er vi Gang paa Gang Vidner til, at Kunder paa een Gang faar syet baade 2 og 3, ja, helt op til 7 Habitter af det fineste engelske Kamgarnsstof. Dette forekommer os dobbelt grelt, naar vi ved,

hvor svært det er for almindelige Mennesker at faa blot eet Sæt Tøj, selv om man vil lade sig nøje med en halvdaarlig dansk Vare, og selv om man har de 17 Mærker, som officielt kræves.“

Naar Fagets Udøvere er i Stand til at komme med disse Oplysninger, viser det, at der er store Huller i Systemet med Tekstilerationeringen, og at en Forbedring er paa-krævet. Derfor har jeg stillet mit Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Næst efter Fødevarer er der vel ingen Kategori af Varer, som det er saa vigtigt at faa fordelt retfærdigt som netop Beklædning. Det har man ogsaa søgt at gøre paa den eneste Maade, det overhovedet kan gøres paa, nemlig ved Rationering. Vi har i dette Land faaet vor Tekstilerationering paa et alt for sent Tidspunkt, men det er jo en anden Historie, som ikke er til Diskussion her. At der saa paa Trods af Rationeringsordningen foregaar Sortbørshandel, har i og for sig ikke noget med Rationeringsordningen at gøre. Der er vel ikke ved menneskeligt Snilde opfundet noget som helst Rationeringssystem, der kan forhindre noget saadant. Der sker utvivlsomt Overtrædelser paa den Maade, at visse Personer udlaaner eller qverdrager deres Købekort til andre mod Betaling. Der er foregaaet Tyverier af Metervarer, som derefter er blevet solgt illegalt, og det er ogsaa tænkeligt, at der fra visse erhvervsdrivendes Side paa anden Maade finder Overtrædelser Sted af den Art, som der hentydes til i den Resolution, det ærede Medlem nævnte.

Imidlertid kommer det ærede Medlems Initiativ i denne Sag en Postgang for sent, idet Direktoratet for Vareforsyning allerede har sat en meget omfattende Undersøgelse i Gang for at finde ud af, hvor de Mennesker, der kommer hen til deres Skrædder med en Kupon Tøj, har faaet den fra. Det maa være den effektive Maade at gribe Sagen an paa, og det er ertsaa sket, længe før det ærede Medlems Spørgsmaal kom frem.

Ellers maa man vel sige, at enhver Rationeringsordning vil uvægerlig blive overtraadt; Menneskene er nu engang ikke saa gode, som de burde være. Som sagt, den Kontrol, der kan være Tale om at udøve i denne Forbindelse, er sat i Gang. Det eneste, hvorved man til syvende og sidst kan komme alt dette til Livs, er, at der i Stedet for Vareknaphed paa ny bliver Varerigehed, og det maa vi jo saa sætte vort Haab til, at der bliver.